

Uredništvo
in upravnništvo:
Koledvorske
ulice šte. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravnništvo:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrta leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gl.,
za četrta leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 33.

V Ljubljani v sredo, 11. februarja 1885.

Tečaj II.

„Africanitis“.

Ako opazujemo politično življenje narodov, pokaže se nam zanimiva prikazen, da ima skoro vsaka doba svoje posebne — bolezni, ki jo značijo bolje, nego cela vrsta družih pojavov in del, katere občudujemo pozni potomci. Nek skupen duh zaide med ljudstva in jih goni v sorodna dejanja, ki pritisnejo pečat celemu stoletju. Dokazov za to trditev nam ni treba daleč za nami iskati. Narodnostna ideja, ki dandanes odločuje početja skoro vseh omikanih narodov, poprijela se je bila v teku malih let starega našega kontinenta in šla čez široka morja v daljne zemlje, izbudivši tam jednake sile, kakeršne je v rojstnem kraju vznemirjala v toliki meri in s toliko jakostjo. In vendar svit te mogočne ideje uže nekako pojema — na njeno mesto stopa druga, ne manj silna gonilna moč, namreč skrb za obstanek in boj za izboljšanje materijalnega stanja. Moderna doba gleda s strahom, kako se množé narodi, z njimi vred pa naraščata beda in glad; to dela dan za dnevom naši družbi večje preglavice in prva skrb državnikov je sedaj, kako bi se za časa v okoliščini rastoči bēdi in kako bi se zaprečili oni pregrešni pojavi, katere proizvodujejo ekstremni in eksaltirani učenci nove ideje. Vsled tega skuša si vsak narod pridobiti virov, ki bi mu donášali novih bogastev in pomagali neznošnemu stanju; zato vidimo, da skoro vse države pričenjajo kolonijalno politiko, ki ima namen, odobreni domači svet in dati duška ljudstvu, ki se muči pod gosto, spačeno atmosfero lastnega ozemlja. Posebno pa je Afrika oni kontinent, na katerega sedaj vse opira oči. Moderna politična bolezen izvira iz hrepenenja po „temnem svetu“; vsaka država je bolj ali manj okužena od te ideje in kolikor toli ureduje svoje postopanje po dijagnozah najnovejše politične bolezni: „Africanitis“, ki je epidemijl jednako zašla med narode in jih vzdramila k novim činom, katerih izid je pač še povsem nejasen in dvojljiv.

Listek.

Inserat.

Če bi Vam bilo tako pri srci, kakor gospodu Movčki, hodili bi ravno tako čmerikavi po sobi gori in doli. Vzroka za to ima pač dosti, saj ima hišino pri hiši. Ali veste, kaj se pravi pri hiši imeti hišino, ki bi se rada možila, ki je „v najboljših letih“? Srečnega se imenuj, kdor kaj tacega nisi še okušal. Gospod Movčka ječal je pod svojim brčmenom, a poguma le ni imel, da bi si ga bil otresel z ramen. A naposled ga je pa potrpežljivost vendar le minila in svojega večletnega mučeništva postal je naposled vendar le do grla sit. In res, kdor je hotel prenašati vsak dan drugačne muhe gospodičine Rozalke, imeti je moral precejšnjo merico zatajevanja samega sebe. Časi je bila pač prijazna, postrežljiva in mirna; takrat je kuhala gospodu Movčki najslastnejše jedi ter se je ogibala vsakemu povodu za jezo. A ta dobra volja je je kaj hitro minila in storila mu je vse, o

Najbolj pa opazujemo zadnje dni to bolezni pri vročekrvni naši sosedih, pri Italiji. Uže dalj časa pisali so listi o skrivnih kolonijalnih namenah rimskega kabineta in včst za včstjo poročal je brzovjav iz novolaške stolice o bodoči kolonijalni politiki mladega kraljestva. Govorilo in zanikavalo se je sporedno, da se je sklenila pogodba z Angleško in da bodete obe velesili skupno postopali ob Rudečem morji, jedna drugo podpiraje. Med tem pa je prestrašila svet novica o padcu Kartuma in o silno nevarnem stanju, v katerem se zaradi tega nahajajo angleška krđela ob Nilu. Odkar so rujavi sinovi krivega proroka zasedli Gordonovo mesto, se je stališče Italije hipoma mnogo spremenilo in dandanes se uže lahko reče, da je sosednja nam država toliko zapletena v egiptovsko-sudaneške razmere, kolikor tega poprej pač ni nameravala. Vender ne smemo misliti, da bi bil padeč Kartuma ohladil rimske državnike in jim vzel pogum za pričeto delo. Vlada se na vse kripnje oborožuje in dela priprave za nove ekspedicije.

Komaj so došla poročila, da so prve ladije izkreale vojake na raznih krajih bregovja Rudečega morja, uže nam javljajo, da skoro odide druga ekspedicija in tej bode kmalo sledila tretja z mnogimi tisoči vojakov in obilnimi topovi. Gosto zagrinjalo, ki je pokrivalo od začetka vse te korake italijanskega kabineta, postaje vedno bolj prozorno. Zagotavlja se, da ste sklenili Angleška in Laška pogodbo, vsled katere bode Italija kraje na bregovji zasedla namesto angleških vojakov, ki bodo odmarširali v Nilovo dolino. Italijani bodo torej nekaka rezerva britanska, katera bode krila hrbet angleškim tolпам, prodirajočim proti Mahdiju. Tudi se zagotavlja, da namerava Italija neposredno poseči v boj in napasti Osman Digo. Ker hoče odposlati 12000 mož, je ta včst jako verjetna, in morebiti bodemo kmalo čitali, da vihra trobojna zastava s savojskim križem na bregovih Nilovih. Vlada postopa tako ponosno in odločno, ker ima javno mnenje za seboj. Brzovjav nam

čemer je vedela, da bo svojega gospoda ujezila. Loputala je z vrati, ropotala v kuhinji tik sobe s kuhinjsko posodo, posnemala ne dolgo prej pomita okna, polivala vodo po tleh ter jo zopet obrisala, s kratka, zavzeta je bila za največjo snago, pometala, omivala in snažila, dasi tudi ni bilo treba, ter s tem grenila življenje samcu gospodu Movčki. Največkrat je bila njena ljubosumnost vzrok teh pojavov njenega užaljenega čutstva. Ljubosumna pa je bila kot tiger. Ni jedne ženske ni po cesti pustila mimo, da je ni obglodala, in gorjé tisti, za katero se je morda gospod Movčka ozrl ali jo celo pozdravil. Kakosna ploha ščipajočih opazk vsula se je iz ust gospodičine hišine na tako „nič vredno osebo“.

Ravno danes je bil gospodičin rojstven dan in ob jednem tudi njen god. Svoje ime prinesla si je, kakor se pravi, takoj s seboj na svet. A nekoliko let sēm ta dan ni bila ravno židane volje, kajti spominal jo je, da je postala zopet za jedno leto starejša in vendar še ne omožena. Pri takem premišljevanju slišale so četrere stene njene sobice globoke izdihe in trpke tožbe o moških splob, posebno

poroča, da so celo najljutejši sovražniki kabineta sklenili podpirati to politiko; Crispi in Nicotera govorita za postopanje vlade in smrtno se sovražče stranke segajo si v roke, da v patrijotičnem zmislu podpirajo kolonijalno politiko kabineta.

V domači deželi je torej stališče za vlado jako ugodno — a kaj porekó druge velesile k takemu postopanju? Porta je uže protestovala zoper izkrcanje laških vojakov ob Rudečem morji, se vé, brezvspešno. Za klice in tarnanje „bolnega moža“ se itak nihče ne zmeni, a drugače je z mnenjem ostalih velevlastij. Soglasno se poroča iz stolic srednje-evropskih držav, da postopanje Italije ne ugaja njihovim državnikom. Italija je zapustila stališče in politiko mirovne zveze, sedaj pa ne spada več k srednje-evropski mirovni ligi. V teh malih besedah je označeno novo stališče, na katerem stoji evropske velesile; sicer se ni treba bati kaljenja miru, kajti prevelika je moč treh cesarstev, a vendar stvar ni več tako jednostavna, kakor je bila poprej. Tudi je važno, da Angleška ni več osamljena pri svojem postopanju v Egiptu; sedaj ima močnega zaveznika in pomočnika, ki bode vse svoje sile naperjal, da se njegov prvi nastop v kolonijalni politiki ne izvede s kakim porazom.

Lahko torej uvidevamo, da je najnovejši ta korak rimske vlade jako velikega pomena, ne le samo za oba zaveznika, temveč tudi za druge države. V prvi vrsti odločiven bode se vé da za Angleško in Italijo. Prva potrebuje tako bližnje in nagle pomoči, kakeršno ji morejo dati Lahi v tem trenutku, poslednji pa upajo, naseliti se stalno na izhodnem, morebiti še celo na severnem obrežji temnega kontinenta. Ta politika je v očigled mišljenju srednje-evropskih velesil vsekako drzna in nevarna, morebiti drznejša, nego so mislili od pričetka rimski državniki. A ko je Kartum pal, zasukale so se stvari vedno bolj navzdol, in sedaj tičita oba zaveznika globoko v močvirji; napeti bodeta morala vse sile, da si pomagata iz zadrege in s častjo izvršita dano

pa o gospodu Movčki, da, nekoč všlo jej je tudi nekaj o „rajsi ne biti na svetu“. Danes pa je pognala njena nejevolja v najhujše klasje, jezna ropotala je po kuhinji, pestila roke, škripala z zobmi in razgrajala: „Se tak dan ne — surovež, to je nezaslišano!“

In res se je prigodilo nekaj groznega! Gospod Movčka je pozabil važnost tega dne! Ko mu je zjutraj prinesla kavo, pričakovala je uljudno voščilo, kako primerno darilo, vspejala se je v svoji domišljiji celo do pomenljivega prstana, znamenja zvestobe. Toda o vsem tem ne duha ne sluha! Gospod Movčka jo je komaj pogledal, njen nasmeh in njen pozdrav odvrnil komaj s hladnim „dobro jutro“ ter pri tem skoro iz svojega časopisa ni pogledal. Zato se vé da ni mogel zapaziti, da se je praznično oblekla. Imela je plavičasto krilo, črn svilen predpasnik in frizuro po najnovejši šegi. In čemu je bilo vse to? Movčka ni videl nijednega teh krasov. Morebiti jih ni hotel videti! Ali je čudno, da se je jezila. Sreča, da ni bilo danes gostov pri gospodu Movčki, kajti vsled čmerikave današnje volje gospodičine Rozalke bile so vse jedi „jako fine“. Go-

si nalogo. Se vé, poprej bode pač izginil še marsikak milijon iz dežele in marsikak hladni sin britanskih otokov, marsikak vročekrvni mož sosednje Italije vlegel se bode k večnemu spanju v afrikanskem pesku — tako zahteva najnovejša bolezen narodov, take žrtve hoče imeti „Africanitis“!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Včeraj pričel je državni zbor posvetovanje o pristojbinski noveli. Proti noveli vpisalo se je v generalni debati dvajset najst govornikov, za novelo pa trije. — Zakon o kongruji vzprejel se je v tretjem čitanju jednoglasno. — Vlada predložila je postavni načrt o zavarovanju delavcev za čas bolehnosti. — Poslanec Tausche in drugovi zahtevajo, naj bi se naložila statistična pristojbina na vse izdelke, kateri dohajajo iz Ogerske. — Poljedelski minister odgovarjal je na interpelacijo gledé nasada ameriških trt ter dejal, da je vlada že skrbela za nasad teh trt in da bode oskrbela še raznih vrst.

Česki listi omenjajo, da je zdaj politični položaj po polnem jasen. Zdaj je gotovo, da bodo vse politične desnične frakcije v daljnih vprašanih postopale soglasno. Tako glasovanje, kakeršno je bilo pri kongruji, se ne bode več zgodilo. Vlada je baje še vedno tega mnenja, da se državni zbor zatvori dné 24. marcija.

V ogerski poslanski zbornici pričela se je včeraj debata o preustrojni górenje zbornice. Pričakuje se, da bode debata zelo obširna in burna, kajti že pri sejah v klubih raznih strank čula so se huda nasprotovanja tej vladni predlogi. Kot nasprotnik predloge nastopil bode tudi grof Emanuel Andrassy, kateri se, kakor njegov mlajši brat Julij, navdušuje za volilno načelo. Prvi govoril je poročevalec Lang daljši govor, katerega je desnica odobraval; razmotrival je zgodovinski razvoj institucij górenje zbornice ter omenjal, da visoko plemstvo ni krivo temu, če zbornica magnatov pred letom 1848 ni pustila prijetnih spominov.

Tuje dežele.

Iz Berolina se poroča: Te dni bil je tukaj vodja avstro-ogerskega Lloyda v Trstu z namenom, da bi tukajšnje vladne kroge pridobil za to, da bi se Trst izvolil izhajališčem nameravane nemške subvencionirane parobrodne črte v Sredozemskem morju. Kolikor se čuje, se mu je obljubilo, da se kolikor možno ugodí njegovi želji.

Minoli ponedeljek zvečer napovedan je bil „shod izstradancev“ v Parizu. Shod pa je bil slabo obiskan, ker so uže prej ta večer glavne agitatorje zaprli. Cel dan hodili so vojaki po mestu ter povsod razpršavali. Zbralo se je veliko množice, a večina iz ravnodvornosti. Zaprlo se je več oseb, a večinoma

spod Movčka je lahko prav bogato izbiral med trdimi, presoljenimi in prismojenimi sladčicami, osladenimi z globokimi vzdihni gospodičine hišine. To je spravilo naposled gospodarja tako na noge, da je pahnil krožnik od sebe, vrgel vilice na mizo ter zinil nekaj o muhah in nerodnosti gospodičine kuharice. A kmalu mu je postalo žal, kajti njegove besede so užgale ko živa iskra. Tema rudečica razlila se je po njenem obrazu; roké vprši v ledije, bližala se je svojemu prestrašenemu gospodu, ki je te gotove prorokovalce neizogibljive vihre uže kaj dobro poznal ter se umaknil zato prav tja do okna. Nevihta vsula se je z nenavadno silo, in prijazni čitatelj si lahko misli, kako se o tacih prilikah obnaša razjarjena devica „v najboljših letih“.

Če bi hotel kdo soditi po očitanih, ki ga mu je brusila gospodičina Rozalka v obraz, biti bi moral gospod Movčka največji trgoglavež na svetu. A vsaka stvar ima svoj konec, in za to se je ustavil tudi tok besedij razjarjene hišine. Ko so jej besede pošle, vdrle so se ji solze po obrazu in nevihta se

so jih izpustili uže zvečer. Sploh je bilo več gnječe nego upora. Zvečer pa so se zbirale večje skupine: konjiki razpršili so brez upora množico. Okolo 10. ure poskusili so nekateri nemirneži vlomiti v prodajalnico orožja. Poskus se ni posrečil in nekateri udeleženci so zaprli. Sploh je dan, katerega so anarhisti proglasili kot dan strahu in sile, minil še dosta mirno. Vlada pokazala se je močno in pazljivo.

Italijansko postopanje v Egiptu ne najde odobravanja pri vseh londonskih listih. „Times“ pravijo, da Angleška ne more vzprejeti italijanskih pogojev gledé pomoči v Sudanu, kajti potem bi muhamedansko prebivalstvo mislilo, da Anglija sama ni dosta močna, da bi udušila ustanek. Tudi „Daily News“ meni, da Angleška ne potrebuje nobene pomoči v Sudanu. Italijanska ekspedicija pa se malo za vse to meni ter le brzo napreduje. Turčiji se to nikakor ne dopade, in pokazala je uže svojo nejevoljo s tem, da ni hotela poklicati egiptovske garnizije iz Massauaha; zdaj sta torej italijanska in egiptovska garnizija v Massauahu.

Angleška pridno oborožuje čete, da jih pošlje na pomoč v Sudan. Za zdaj določenih je sedem batalijonov iz Malte in Gibraltarja, dva batalijona in jeden polk konjikov iz Indije. Z bojišča dohaja prav malo poročil, ker se hoče vse postopanje ohraniti tajno. Največja nevarnost preti angleškim četam v Gubatu, ker se je tamošnji rod očitno izrekel za Mahdija. Lord Wolseley hoče vse svoje čete združiti pri Berberu, kar bi se vé da trajalo mnogo časa, vendar se misli, da bode možno uže v petih tednih podati se proti Kartumu, da se premaga Mahdi. Če bode pa Mahdi tako ljubeznen, da bode zbiranje angleških čet pet tednov mirno čakal, je težko verjetno.

V Rusiji se je deloma spremenil prejšnji cesarski hišni red, in ukaz o tem odreduje: Kot véliki knezi, vélike kneginje in carske visokosti se imajo smatrati sinovi, bratje, hčere, sestre in unuki carjevi, kateri v ravnem pokolenju izhajajo od možkega rodu.

Dopisi.

Iz Vira pri Domžalah 10. februarja. [Izv. dop.] (Stara, neopravičena tlaka.) Vasi, ležeče ob velikih cestah, imajo poleg nekaterih prijetnosti vedno še večje neprijetnosti in sitnosti. Da morajo biti vse šrambe vedno pod ključem zaradi množine tujih vandrovcev, da otrók niti za trenotek brez nadzorstva pustiti ne smemo, da moramo plačati mitarino, če se le prikažemo iz dvorišča na cesto, to vse moramo potrpeti, ker zoper to ni nobene pomoči.

Naša vas Vir pa ima še neko posebno tlako, katera nas tem bolj teži in žuli, ker je po naših mislih krivična in neutemeljena v zakonu. Vas Vir je stala pred požarom leta 1863 prav tik ceste, tako da je kap líl nanjo

je končala z odhodom gospodičine hišine in z obligatnim loputanjem vrat.

Gospod Movčka je globoko vzdihnil; bil je sam. Urno skoči k vratom ter zasuče ključ v njih. Nemiren tekal je po sobi gori in doli, premišljal, ogledoval se v zrcalu, potem postal, potolkel se na čelo in sad njegovega premišljevanja izdal se je v besedah: „Da, ljubi moj Janez, ženiti se moraš!“

A vstrašil se je sam svojih besedij. Sicer ni izgovoril s tem nobene nove misli, kajti ta sklep je nosil uže dolgo časa v svojih samčevih prsih seboj, a glasno ga ni izrekel še nikoli. Ko bi bila to ona slišala! Toda to ni bilo možno, kajti ravno takrat, ko je izgovoril gospod Movčka usodne besede, počilo je nekaj v kuhinji. Rozalka je v svoji jezi storila nekemu loncu konec, vrhu tega sunila je z nogo gospo mačko, ki je skočila iz strahu pred nadaljevanjem tepeža skozi razbito, kuhinjsko okno.

Ko se je gospod Movčka uže toliko izdal, da je svoje tajne misli glasno izrekel, ni hotel tega svojega sklepa več pozabiti. Hotel se

in da je sneg držal s streh na državno cesto. Zaradi tega so bili vaščani prisiljeni o velikem snegu po zimi odkidavati sneg s ceste. Ko pa je leta 1863 uničil požar skoro celo vas, zaukazalo se je od c. kr. stavbinskega urada za cestne naprave vsem unesrečencem, da imajo podreti ostalo zidovje svojih poslopij do tal in postavljati nova poslopja najmanj za dva sežnja od vélike ceste. In tako se je tudi zgodilo.

Toda s tem se niso rešili, kakor je vsakdo pričakoval, stare tlake, temveč še dan danes najemajo zimo za zimo delavce, da odkidavajo in odmetavajo sneg z državne ceste, v tem ko se drugim vašém ležečim ob isti cesti s prav redkimi izjemami ne naklada ta dolžnost in se jim nikdar nakladala ni.

Neka cesarska naredba z dné 3. januarja leta 1851, ki pa je brž ko ne uže ob moč in veljavo (vsaj praktično se ne izvršuje) ukazuje, da so dolžne vse občine, ki ne ležé dve milj od državne ceste, skrbeti za to, da se sneg odmeče raz njo. Določena pa je tudi v isti naredbi neka odškodnina za to delo. Recimo torej, da ta naredba še obstoji, kako pa bi bilo potem to, da druge vasi in občine ne vedó o tej tlaki nič. Tudi omenjene odškodnine nismo še nikoli videli.

Jasno je torej, da naša tlaka ne more biti v zakonu utemeljena, da je krivična in da je imela samo takrat pravni uzrok, ko so stala poslopja tik ceste.

Zatorej je poslala občina Podrečje, v kateri je vas Vir, do slavne deželne vlade v tem zmislu prošnjo, in občinski zastop se je tudi obrnil do svojega deželnega poslanca gosp. Janka Kersnika, da naj podpira v deželnem zboru to opravičeno pritožbo.

Nadejamo se, da naša prošnja ne bode brezuspešna.

Z Jesenic na Gorenjskem, 9. februarja. (Izv. dop.) Gospod urednik! Od vseh krajev priobčili ste uže mnogo dopisov, kateri so oznanjali svetu, kako tu in tam prirejajo razne veselice, kako se narod duševno probuja ter tako zadobiva vednosti, katere mu mogó pomoči tudi do gospodarstvenega napredka. Od nas niste priobčili še nobenega dopisa, misliti bi se torej moglo, da smo mi Jeseničarji v istini tako zaspani, nevredni, da svet kaj od nas zvé, ali pa da smo morda uže izgubljeni za slovenstvo. Ne, gospod urednik! Taka sodba bi bila preostra, neopravičena; godí se pri nas ravno naopak! S ponosom smem trdití, da ni vasi, trga, mesta na Gorenjskem, kjer bi bilo društveno življenje tako živahno, kakor pri nas, saj imata tukaj dve društvi svoj sedež: „Bralno društvo“ in „Čebelarsko in sadjarsko društvo“!

Prvo združuje domače ljudi, skrbi za njih zabavo s petjem, prirejanjem tombol in plesov, drugo pa razteza svoje delovanje po širni domovini. Ne bodem ponatančneje popisaval obeh društev velik pomen, saj je vsakemu znano, koliko more storiti bralno ali pevsko

je ženiti. Od tega ni maral več odjenjati. Saj mu je preostajalo za to več imetja kakor je bilo treba, in vrhu tega je bil še mož v najboljših letih. Kaj mu je bilo treba, da ga je trpinčila taka muhasta in hudobna hišina? Čim dalj je o tem premišljeval, tem manj je mogel razumeti, da je mogel to uže tako dolgo prenašati, čim dalj, tem bolj mu je rastel pogum.

A najedenkrat se mu je pokazal zadržek, ki v početku svojega odločenja ni mislil nanj: Katero naj si poišče za ženo? Saj doslej, vsled prizadevanja gospodičine Rozalke ni imel še nikoli prilike seznaniti se z katero žensko. Kaj je bilo tu početi? Na srečo se je spomnil, da prinašajo časopisi pogostokrat ženitne ponudbe. „Če se druge tega sredstva poslužujejo“, mislil si je, „zakaj bi se ga jaz ne?“ Da, to je bilo najpametnejše, kar je mogel storiti. Brzo je pregledal vse časopise, ki jih je mogel doseči ter si je izbral iz raznih inseratov te vrste izgled za svojo „resno ženitno ponudbo“, prenapredil je izvornik po potrebi ter dostavil važni stavek: „Premožnja

društvo v prosveto naroda, in naše društvo stori to v popolni meri — tudi ne mislim podrobneje opisavati, kako neizmerne pomembe je „Čebelarstvo društvo“, ne samo za naš kraj, marveč za vse Gorenjsko, vso Kranjsko.

Čebelarstvo cvetelo je na Kranjskem uže od nekdaj, saj je pošiljalo čebelarje na dvor, a to čebelarstvo bilo je še zelo primitivno, po zastarelem načinu se je čebelarilo. Naš čebelar ni imel prilike seznaniti se z novejšimi pripravami, in tako je mnogo zaostal, zdaj je pa „Čebelarstvo društvo“ tudi v to mer uže mnogo storilo. Čebelarstva jeli so mnogo bolj poprijemati, in skoro povsodi vidiš samo po novem načinu narejene panje. Čebelarstvo donaša Gorenjcem uže mnogo dobička, daleč čez morje pošiljajo se naši panji.

To društvo pa stori tudi mnogo v prospah sadjarstva. Z društvenim svojim listom poučuje, kako treba mlada drevesca saditi in kako potem sadje na najbolj primeren način porabiti. Mnogo kaže se tudi v tem oziru napredka po Gorenjskem. Prostrani vrtovi, kjer si prej videl skoro pragozde skrivljenih češpelj, zasajeni so zdaj z lepimi mladimi drevesci, lepo v vrstah urejenimi. Vidi se, da se naš Gorenjec, dasi strogo konservativen, vendar dá prepričati, odvrniti od predsodkov, da napredovati hoče s časom.

V tem obrisal sem vam v kratkem, kako življenje je pri nas. Saj se pa tudi trudijo odborniki obeh društev, delati složno v prospah naroda slovenskega.

Razne vesti.

— (Blazen sodnik.) Pretresljiv dogodek poroča se iz državnice Georgija v Albanti. Te dni stopil je obče spoštovani sodnik Henry Reut Me Coy, kojega je zadnje mesece usoda hudo obiskala, v velikem nemiru, kar se mu je uže na obrazu poznalo, v porotno sobano. Komaj se vsede, zakliče: „Naprej! Če se porotna klop v dveh minutah ne sestavi, bodem obravnavo prestavil.“ Kot porotniki poklicani možje spogledali so se, in odvetniki, ki so imeli stranke zastopati, niso si upali pri zrebanji porotnikov staviti nikakih ugovorov. Obravnava tikala se je zelo važne zadeve, kajti ni se šlo za nič manj, kot 30 000 dolarjev. Sodnik, mesto da bi začel obravnavo voditi, nasloni se na stol nekaj mrmrajoč, potem pa si ukaže prinesiti škafr mrzle vode ter potakne nogi notri. Potem potegne si z roko čez čelo in oči in mrmra: „Tudi to še — moj zet dela nezmožen — kako naj njega in njegovih osem otrok primerno preživim.“ — Na to zakliče: „Jaz prestavim obravnavo — novi porotniki morajo priti!“ Zastopnik tožnika, ki je bil prijatelj sodnikov in je hotel celo stvar kolikor toliko prikriti, stavil je za to predlog, da naj se obravnava za ta dan pretrga. A sodnik zavpije: „Čemu? kaj se je spet zgodilo?“ — „Jaz sem bolehen, moje bolno oko povzročuje mi velike

bolečine“ reče oni. — „Zamizite z bolnim očesom, potem pa povejte, če me z drugim očesom vidite?“ — „Da, vidim vas, vaša častitljivost!“ — „Tedad naprej, ples se lahko prične!“ — Tako je šlo še dalje, dokler se navzočim ni posrečilo, sodnika pregovoriti, da se je iz sodnijske sobe podal ter se vsedel v voz, v kojem so ga domov peljali. — Med potjo zaklical je več temnokožcem: „Polovico vas obesiti v svarilo drugi polovici, to bi bila edina rešitev prašanja o suznjih.“ Ko so prišli potem zdravniki k njemu, zaklical jim je: „Vas mazače, bi vse obesil, samo par ranocelnikom bi pustil življenje, da bi znali roke in noge bolje odrezavati.“ — Na to se je zopet zjokal, a kmalu zopet se je glasno zasmijal. Konečno odvedli so ga v blaznico.

— (Javnost obglavljanja na Francoskem.) Med tem, ko se v Avstriji in sosedni nam Nemčiji iz prav tehtnih vzrokov k smrti obsojeni ne obošajo več na javnih prostorih, ampak le med štirimi stenami v sodnijskem poslopju in v navzočnosti le malo ljudij, je na Francoskem še vedno tako, kakor je bilo prej pri nas. Nerednosti, ki so se pri tacih slučajih godile, pa so pripravile tudi francosko vlado do tega, da je sestavila načrt postave, po koji bi se smrtne obsodbe ne izvrševale več na prostem. Kasacijski dvor in več prizivnih dvorov izrekli so, da se s tem načrtom po polnem ujemajo. Samo prizivni dvor pariški je zoper to, češ, da se bodo nerednosti lahko odstranile, ako se sredstva za vzdržanje reda pomnožé in da potem takem odpade glavni vzrok, na kojega se opira načrt nove postave. Navzlic tej izjavi je vendar uže skoro gotovo, da vlada s svojo predlogo prodere.

— (Kupa neumrljivosti.) Kineški cesar Hin, ki je v svoji državi prvi vpeljal kalender, želel je večno živeti. Nek zdravnik svetoval mu je, da naj nabira jutranjo roso v kristalno čašico, raztolče dragih biserjev ter pusti, da se v rosi raztopé. Ako to pije, bode večno živel. Cesar poskusil je to, a biserji se v jutranji rosi niso hoteli raztopiti in tedaj ni bilo mogoče zdravilo pripraviti. Pride pa drugi zdravnik, ki ponudi cesarju kupo, katero je imenoval kupo neumrljivosti, češ, da isti, kateri iz nje pije, ne bode umrl. Cesar Hin je dvojlil nad tem. „Poskusi jo, ti luč svojega ljudstva,“ reče mu zdravnik. — „Si ti uže iz nje pil?“ ga praša cesar. — „Kako bi si bil zamogel postopiti, iz kupe piti, ki je namenjena le tebi!“ — „Napolnite mi kupo in on naj pije,“ zaukaže cesar. — Zdravnik pije. Na to reče cesar: „Ti si sedaj vendar prepričan, da si neumrljiv?“ — „Gotovo, ti oko sveta.“ — „Dobro, pripeljite sem rablja, da mu prereže vrat!“ Pri teh besedah pade zdravnik na kolena ter prosi za milost. Cesarju zatemni se čelo in jezno zakriči: „Ti si tedaj goljuf! Si li mislil, da se dam jaz tako lahko premotiti?“ — „Jaz sem si moral to misliti, ker si hotel oditi poslednji uri, kateri dosedaj še nikdo umrjočih ni ušel.“ — „Dobro,“ reče na to Hin, „pomilostim te, a kupo obdržim zase. Ona naj me spomina na to, da človek ne sme nič nemogočega pozeleti.“

nuditi jej svojo roko; poslednji čas postaja celó vedno osornejši proti nji, da briga se skoro toliko zanjo, kakor bi je ne bilo tu. Vse njeno prizadevanje, vjeti ga v svoje mreže, bilo je zastonj. Čema naj bi si bila torej sama sebi na poti ter se ne ogasila vsled te lepe ponudbe, ki jej obeta gotovo, brezskrbno shajanje. Saj je vendar lahko zadovoljila pogojem, ki jih jej je stavil nepoznani ženin. Za tiho domače življenje je imela vendar jako razvit čut in kakor jej je ogledalo rekalo, tudi prijetno zunanost; vrhu tega se je nahajala v najboljših letih — leta od 20ega do 40. leta so res najboljša.

Sklenila je torej oglasiti se ter tudi tako storila. Ne da bi se dolgo obotavljala, šla je v svojo sobico, da odpiše odgovor, v katerem je popisala najprej svoje duševne in naravne posebnosti, potem pak na drobno razmotrivala svoje stanje. Pri tem je se vé da resnici marsikaterikrat v obraz udarila; ker, da ji ni bilo treba reči, da služji, dejala je, da vodi gospodarstvo svojega strijca. Toda tega strijca opisala je kot „trinoga“, sebe pa kot nesrečno,

— (Ljubeznivo.) Plesalec: „Smem prositi, gospodičina, da z menoj plešete?“ — Gospodičina: „Gospod, a Vi nimate rokovic.“ — Plesalec: „Nič se ne bojte, po plesu si bodem takoj roke umil.“

Domače stvari.

— Njegovo c. in kr. apostolsko veličanstvo izvolilo je fari Želumlje za zidanje nove cerkve podariti 500 gold. iz Najvišje zasebne blagajnice.

— (Gospod deželni predsednik baron Winkler) bil je predčeranjam v avdijenci pri Nj. veličanstvu cesarji. — Kakor smo zvedeli, bil je pa včeraj tudi povabljen k Nj. c. kr. visokosti nadvojvodi Albrechtu.

— (Vojaštvo.) Ognjičar Anton Moschek imenovan je računskim častnikom v rezervi.

— (Pivovarna bratov Koslerjev) ne-prestano deluje navzlic likvidaciji. Upniki baje ne bodo imeli pri tej prostovoljni likvidaciji nikake škode, ker premoženje za več tisoč presega dolgove.

— (Slovensko gledališče.) Prihodnja slovenska predstava bode dne 22. t. m. Predstavljalja se bode igra „Zapravljivac“.

— (Občinske volitve.) Pri volitvi občinskega predstojništva v Klanci v kamniškem okraji bili so izvoljeni, in sicer županom Jakob Erce iz Klanca, občinskim svetovalcem Janez Kosirnik iz Dobrave in Anton Ravnikar iz Klanca. — Pri volitvi v Kotredeži v litijškem okraji pa so bili izvoljeni županom Mat. Dernovšek iz Prapeč, a občinskima svetovalcema Josip Dernovšek iz Potoške vasi in Janez Celestina iz Zavina.

— (Dve novi pošti) odpri se bosta baje dne 16. t. m., namreč pošta v Horjulu in ona na Dobrovi.

— (Požarna kronika.) Včeraj popoldne vnele so se saje v nekom dimniku v Špitalskih ulicah. Ogenj ni napravil nikake škode, ker so ga koj udušili.

— (Rodoljubi na Colu) priredé v korist revnim šolskim otrokom v nedeljo dne 15. svečana v prostorih gospoda Maksa Žgurja veselico z naslednjim sporedom: 1.) Kocijančič: „Venec narodnih pesnij“, možki zbor. 2.) Dr. B. Ipavec: „Národna“, mešani zbor. 3.) S. Gregorič: „Samostanski vratar“, deklamacija. 4.) R. Burgarell: „Nazaj v planinski raj!“ samospjev s spremljevanjem harmonija. 5.) Dav. Jenko: „Moji sabljici“, možki zbor. 6.) Dr. B. Ipavec: „Na hribih“, mešani zbor. 7.) Dr. B. Ipavec: „Vse mine“, mešani zbor. 8.) A. Hajdrih: „Petelinčkova ženitev“, šaljivi zbor. 9.) Tombola. 10.) Ples. — Začetek ob 4. uri popoldne.

— (Volk.) Iz Brežic se poroča, da se tam okolo klati uže delj časa velik volk, kateri je raztrgal uže več ovac in prašičev; napravil se je uže lov nanj, a niso ga mogli zaslediti.

— (Profesor zblaznel.) Iz Gradca se poroča: Zblaznel je tukaj po vsej Štajerski poznati vseučilišk profesor na tukajšnji medicinski fakulteti, dr. Zinni.

prezيرانo stvar. K sklepu je še dostavila, z kakim znamenjem naj bo zaznamovan odgovor, ki ga pojde sama na pošto iskat. Potem je pismo zapečatila ter ga nesla sama na pošto.

Čez kake tri dni hitel je gospod Movčka v Prago (stanoval je v bližnjem kraju Žižkov), da na pošti popraša, je-li imajo zanj kako pismo. In res je čakalo jedno nanj. Da mu ni bilo treba na ulici čitati, smuknil je v kavarno, sedel v kot ter razgrnil pismo. Ves ginjen čital je v trpljenji ubozeza dekleta. Kak potrpežljiv in dober angeljček mora vendar biti, da je prestala tako dolgo na strani starega trinoga strijca, ki bi ga bil gospod Movčka kljub svoji pohlevnosti in milobe najraje zadavil, ko bi ga pri tej priči kje srečal. Nikoli bi si ne bil mislil, da se more tako neusmiljeno in nečloveško ravnati z nežno žensko stvarico. In srečnega se je štel, da mu je usoda privoščila rešiti žlahtno deklico skrbi in težav.

(Konec prihodnjic.)

— (Zahvala.) „Društvo prostovoljne požarne brambe“ v Mokronogu šteje si v najprijetnejšo dolžnost, vsem častitim domačim in tujim dobrotnikom, ki so za veselico z tombolo v dan 1. februarja t. l. toliko krasnih dobitkov in denarnih doneskov darovali, se veselice v tolikem številu udeležili — najtoplejšo zahvalo izreči.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) priredilo je v nedeljo zvečer v „Teatro fenice“ sijajen ples. Dvorana bila je vkusno okrašena s cesarskimi grbi, narodnimi trobojnicami, s podobami cesarjeviča in cesaričine; vsi prostori bili so nalaščeno polni odlične gospode. Okolo 11. ure počastil je ples s svojo navzočnostjo dvorni svetnik vitez Rinaldini, nadomestujoč odsotnega namestnika; pri njegovem vstopu zasvirala je godba narodno himno in zaorili so živahni „živio!“ Posebno so se občudovali plesalci v narodni noši. Ples trajal je do ranega jutra.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 11. februarja. Reuterjevo poročilo iz Kortija z dné 9. t. m. se glasi: Wilson prinesel je vést, da je dné 4. t. m. umrl Gordon, kateri je dobil baje pri padu Kartuma več ran z bodalom.

London, 11. februarja. Deset tisoč rezervnih pešcev se bode sklicalo ter se bodo oborožili.

London, 10. februarja. Reuterjevo poročilo iz Suakima pravi, da je okolo 10000 ustašev iz Agiga se pridružilo taboru Osmana Digma.

Bombay, 10. februarja. V kratkim odpeljejo se trije polki pehote in jeden polk konjice v Egipet.

Ottava, 10. februarja. Kanadska vlada namerava izdati posebne zakone, s katerimi hoče preprečiti, da se ne bodo tam zbirali dinamitardi, kateri pretijo Angliji in drugim državam.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 11. februarja.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83·25
„ „ „ srebri	83·95
Zlata renta	106·70
5% avstr. renta	98·95
Delnice narodne banke	866·—
Kreditne delnice	303·—
London 10 lir sterling	123·85
20 frankovec	9·78
Cekini c. kr.	5·80
100-drž. mark	60·35

Uradni glasnik

z dné 10. februarja.

Razpisane službe: Na jednorazrednici v Pologu (proviz.) služba učiteljska z letno plačo 400 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dné 25. febr. t. l. c. kr. okr. šolskemu svetu v Kameniku.

Naprava novih zemljiških knjig: Od c. kr. mest. deleg. okr. sodnije v Novem Mestu za davkarski občini Povhoviča in Žalovec; poizvedbe dné 9. febr. v Družinski Vasi.

Tujci.

Dné 9. februarja.

Pri Maliči: Ohr, trg. potov., in Gerstendorfer, trgovec, z Dunaja.

Pri Slonu: Klein, trgovec, z Dunaja. — Brodmann, trg. potov., iz Maribora. — Jenko, župnik, iz Črnomlja. — Vilhar, trgovec, iz Prezida.

Pri Južnem kolodvoru: Zülzer, trgovec, iz Bratislave.

Umrli so:

Dné 10. februarja. Božidar Widmayer, sin izdelovalca mebljev, 6 l., Gospodske ulice št. 10, vnetje opanice. — Fran Blaznik, kramarjev sin, 2 mes., Stari trg št. 26, ošpice.

V civilni bolnici:

Dné 10. februarja. Marija Valantič, gostinja, 51 l., srčna hiba.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
10. febr.	7. zjutraj	732·05	— 2·0	svzh. sl.	megla	0·00
	2. pop.	733·35	3·3	„	js.	
	9. zvečer	735·54	— 1·2	„	„	

Odgovorni urednik J. Naglič.

Loterijno posojilo mesta Barlette (na Laškem)

pooblaščen in garantovano s kraljevim odlokom za zgradbo novega pristanišča.

Poroštva: Posojilo to podaje poroštva prve vrste, kakor: 1.) jedno hipoteko na imenje mesta Barlette v vrednosti 20 milijonov; 2.) jedno hipoteko na vse redne in izredne dohodke; 3.) zaklade v znesku 325 milijonov lir letne rente, da se poplača posojilo.

Vsaka obligacija se nazaj vplača po 100 frankov, t. j. 30 frk. kot najmanjši dobiček in 70 frk. za vplačano emisijno vrednost. Potemtakem je garantovan dobiček v najmanjšem znesku 30 frk., ki pak more doseči najvišji znesek 2 milijonov.

Obligacije mesta Barlette so posebnim načinom tako urejene, da pripade nanje glavni dobiček, ker vsaka obligacija še tudi potem, ako je zadela jeden ali več dobitkov, neprestano pri vseh daljših srečkanjih konkurira, ki trajajo do umrtvenja tega posojila, a sicer takó, da je vsaki obligaciji možno zadeti 300 dobitkov, ki obsežajo vsoto **pet milijonov frankov.**

Štiri srečkanja na leto

dné 20. februarja, 20. maja, 20. avgusta, 20. novembra

s 140 tisoči dobitki v skupnem znesku

30 milijonov

med kojimi so dobitki od 2 milijonov, 1 milijona, 500 000, 250 000, 100 000, 50 000, 20 000 i. t. d.

Ti dobitki izplačujejo se v dan izžrebanja v gotovini v vseh delih sveta z največjo molčečnostjo. **Emisijna cena.** Na lastnika glaseče se definitivne originalne obligacije, ki pri 165 srečkanjih konkurirajo, vse podrobne določbe v francoskem, italjanskem in nemškem jeziku obsežajo in imajo podpis občinskega zastopništva mesta Barlette, prodajejo se proti gotovi plači po

35 goldinarjev.

Dobivajo se tudi kreditnim načinom za 50 gold., ako se dá zadatja 5 gold. in ostalih 45 gold. v 18 mesečnih obrokih po 2 gold. 50 kr., in sicer plačilno prvi teden vsakega meseca, pričnši z dném 1. aprilom 1885. l. Slednje obligacije se udeležujejo pri gori omenjenih in naslednjih srečkanjih enakim načinom in z istimi pravicami, kakor bi bila cela obligacija uže plačana. Lastniki omenjenih obligacij morejo tudi — kakor jim drago — jeden ali več obrokov naprej vplačati.

Vsak kupec prejme kot premijo jeden biljet lotarinške loterije (srečkanje v dan 28. februarja) z glavnim lozom

200 000 frankov

in nekoliko tisoči manjših.

Ni v Itatiji ni v vsi Evropi ga ni loterijskega posojila, ki bi se moglo prisposodbljati mestu Barlette, kajti to posojilo je jedino, ki ima ogromno število dobitkov, jedino, ki podaje največje in trajne koristi, ter je konečno najboljšje med vsemi posojili zaradi svojih solidnih in neovrzhljivih poroštev, koje lastnikom teh obligacij podaje in še vrh tega to korist, da isti vplačani kapital dvojnasočno dobé nazaj izplačan.

Subskripcija ostane otvorjena do dné 18. februarja pri banki

Croce frères de feu Mario v Genovi

32, Sv. Jurija trg (Italija).

Banka naša, ki je tekem 10 let v Italiji kakor v inozemskem za več nego 50 milijonov komunalnih in provincijalnih posojil oddala ter se z več nego 50 milijoni udeleževala pri industrijalnih podjetjih prve vrste, izplačala je svojim odjemnikom za dobitke 10 milijonov (kot je to razvideti iz tisočero pismenih zahval). Vse obligacije, koje je ista dosedaj razposlala, bile so jako ugodne za kupce, ker so imele med emisijno in kurzno vrednostjo vselej vsaj 40% difference. Obligacije mesta Genove na pr., prodane za 90 frk., vredne so 135 frk. Obligacije mesta Beneškega, prodajane po 18 frk., veljajo dandanes 30 frk. in obligacije mesta Bari, prodajane po 60 frk., veljajo 110 frk.

Splošne opombe. Te obligacije možno je preskrbeti, od katerega si koli bodi dela sveta, in sicer če se denarni znesek naprej vpošlje v zavitku 1.) po mednarodni poštni nakaznici, 2.) po konzularnem pooblastilu, 3.) po cheque z izkaznico, 4.) po vpisanem pismu ali pa v gotovini.

Za vplačila se sprejemljejo: Bankovci, pisemske znamke in rentni odstrižki (kuponi), kakeršne koli dežele. Za poštnino nazaj vpošlje naj se 25 kr. Piše se lahko v nemškem, francoskem, angleškem ali španjskem jeziku. Na naročbe po povzetji se ne ozira.

Banka: „Croce frères“ razpošilja brezplačno dobitnikom seznam izžrebanih lozov v petih dneh po srečkanji ter dotičnikom to naznani. Prosi se torej vsak, da naznani, hoče li, da se mu dobiček, koji se je nánj izžrebal, objavi v zaprtem pismu ali po brzozavki (na svoje lastne troške), dalje hoče li, da se mu vsota izplača na mestu njegovega bivališča, ali pak, če mu je ljubše, da po to vsoto osebno pride. (16)

v

Kleinmayr-jevi in Bambergovi knjigarni se dobivajo:

Josipa Jurčiča Zbrani spisi.

I. zvezek: **Deseti brat.** Cena 1 gld.
II. zvezek: **Pripovedni spisi:** Jurij Kozjak, Spomini na deda, Jesenska noč mej slovenskimi polharji, Spomini starega Slovenca. — Cena 70 kr.

III. zvezek: **Pripovedni spisi:** Domen, Jurij Kobila, Dva prijatelja, Vrban Smukova ženitev, Golida, Kozlovska sodba. — Cena 70 kr.

Jurčičevi zbrani spisi se dobivajo tudi v lične platnice vezani, vsak zvezek po 50 kr. več.

Kdor se želi po pošti naročiti, naj blagovoljno po nakaznici za poštnino pri vsakem zvezku 10 kr. priloži. (11) 4

Antirrhemon

pripravljan od G. Piccolija, lekarja „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Najboljše sredstvo zoper trganje, protin, otrpnenje čutnic, bolesi v križi in prsih, revmatični glavo- in zoboból.

Steklenica 40 kr.

Naročila z dežele se nemudoma izvršujejo po pošti. (105) 15—9

Vizitnice

jako vkusne, elegantne in cené izdeljuje tiskarna

Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani.